

J. Pierzak, D. Rozmus

Olkusz, st. 2, mury miejskie, gm. loco,
woj. katowickie, AZP 98-53/38

Informator Archeologiczny : badania 27, 94

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ści obiekty duże, o prostokątnym lub kwadratowym zarysie i głębokościach dochodzących do 3 m. Ich ściany boczne zbudowano z poziomo ułożonych desek, łączonych na zrąb, w narożach wzmocnionych dodatkowo od wewnątrz pionowymi palami. W kloakach znaleziono ok. 200 całych lub nieznacznie uszkodzonych naczyń glinianych. Ponadto odsłonięto 4 wkopane w ziemię studzienki o konstrukcji beczkowej oraz podłogę budynku zbudowaną z masywnych desek dębowych. W nawarstwieniach kulturowych oraz wewnątrz obiektów znaleziono dużą ilość zabytków ceramicznych, wyroby ze skóry, żelaza, cyny, fragm. przedmiotów drewnianych i szkła.

W wyniku przeprowadzonej analizy dendrochronologicznej próbek drewna dębowego ustalono, że najstarszy obiekt powstał po 1244 r., natomiast podłoga budynku w 1266/1267 r. Generalnie przebadane nawarstwienia można datować na XIII oraz XIII/XIV w., a konstrukcje kloak na XV w.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum w Nysie.

Olkusz, st. 2, mury miejskie
gm. loco, woj. katowickie
AZP 98-53/38

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Katowicach

Badania prowadzili mgr mgr J. Pierzak i D. Rozmus. Finansowane przez Miejskiego Konserwatora Zabytków w Olkuszu. Pierwszy sezon badań. Mury miejskie z okresu średniowiecza.

W dniach 14 V-24 VI 1993 r. w Olkuszu, w rejonie ul. Kościuszki, gdzie znajdował się niegdyś Klasztor Augustianów i wschodni odcinek murów miejskich, przeprowadzono sondażowe badania wykopaliskowe. Miały one na celu prześledzenie przebiegu muru obronnego z XIV w. oraz zlokalizowanie baszty narożnej, znanej z przekazów ikonograficznych. Odkryto fragm. muru obronnego o szerokości 210 cm, wykonanego w technice opus emplectum, licowanego miejscowym czerwonym piaskowcem. Mur ten posiada wyraźne analogie do muru odkrytego w południowej części miasta, pochodzącego z czasów Kazimierza Wielkiego (pierwsza wzmianka z 1366 r.).

Odkryto również poszukiwaną, powiązaną z murem obronnym półbasztę o wymiarach 10 x 5 m. Wstępnie datować ją możemy na schyłek XIV w. W XV w. półbasztę zamknęto murem od strony miasta. Wiązać to należy z wprowadzeniem broni palnej. Wnętrze baszty pogłębiono. W trakcie eksploracji wnętrza odkryto liczny materiał ceramiczny z XV i XVI w. Uzyskano też 9 monet — denarów jagiellońskich. W XVI w. miały miejsce kolejne przebudowy w obrębie wnętrza baszty. Wybudowano kolejny murek na osi muru obwodowego, w odległości ok. 90 cm od ściany zamykającej budowlę. Stanowił on bliżej nieokreślony wewnętrzny podział baszty.

Odkryte relikty będą wyeksponowane w projektowanym tu rezerwacie archeologicznym, który obejmie swym zasięgiem również pozostałości przylegającego do muru obronnego Klasztoru o. o. Augustianów, rozebranego w XIX w.

Materiały wraz z dokumentacją przekazane zostały do Działu Archeologii Muzeum Śląskiego w Katowicach.